

CLASS 5

I. Studying neuroscience helps us fulfill our responsibilities as Jews.

- A. SLEEP
- B. DREAMS
- C. LEARNING AND MEMORY

II. Understanding neurological functioning helps us become better people

- A. Children and brain development
- B. Adults and brain development

III. Neuroscience and Neshamah

A. The brain apart from the “me”

1. **Rabbi Eliyahu Dessler, *Michtav me'Eliyahu*** (vol 5, p. 347)

כשהמוח פתוח בניתוח מוחי, ניתן לפעול עליו על ידי זרם חשמלי קל וכשנוגעים בחלקים מסוימים של המוח אפשר לגרום לפעולות איברים. אבל האדם ירגיש שהפעולות האלה "נעשות לו" מבחוץ, והן נגד רצון האנוכי שלו. הרי שהאנוכי מציאות אחרת זולת השפעת המוח, כי אם לא כן היה מרגיש השפעת הזרם כאילו הוא היה עושה הפעולה ההיא ברצונו. מכל זה אפשר ללמוד חיזוק לאמונתנו שקיום הנפש בלתי תלוי בקיום המוח.

When the brain is exposed during brain surgery, it can be acted upon by way of a micro-electric current, and when certain parts of the brain are touched, it is possible to induce movements in the limbs. But the person will feel that these movements are "being done to him" from the outside, and that they are against the will of his "self". This shows that the "self" is something that exists separate from the influence of the brain, because otherwise he would have felt the effect of the electric current as if he had done that action of his own volition. This reinforces our belief that the existence of the soul is independent of the existence of the brain.

2. **Rabbi Aryeh Kaplan, *Immortality and the Soul***

Look at your hand. What do you see?

A part of your body, an appendage made of bone and sinew covered with flesh and skin. It is filled with nerves, blood vessels and lymph ducts which run through it and connect it to your body, making it part of you.

You can open and close your hand. It obeys every command that your mind sends to it. It is yours -- a part of you. But what are you? Who is the real you? What happens when you tell your hand to open and close? How does your mind will it to obey its commands?

Now point a finger at yourself. If you are an average person, you will point a finger at your chest. You think of yourself as your body. But is your body the real you?

Not too long ago, a person could consider his own body an integral part of himself. You were your body and your body was you. But this is no longer the case. Scientific progress has changed the entire concept of human personality and identity.

Heart transplants are now an almost commonplace occurrence. They do not even make the news any more. A man can live with another person's heart beating in his breast. If we would ask such a man to point to himself, would he point at his heart? Is this transplanted heart really part of him? Is the heart that beats within your breast the real you? Or is it something else entirely?

...

Imagine what it would be like to undergo a brain transplant. A man might be suffering from an incurable disease in his body, but still have a healthy brain. The donor, on the other hand, would have suffered irreparable brain damage, but otherwise have a perfectly sound body. The brain is removed from the sick body and placed in the healthy one.

Who is the new man? We have an old brain with all its memories, personality traits and behavior patterns. But it has a brand new body. The old body might have been old and sick, while the new one may be young and full of energy.

Let us ask this man to point to himself. Will he point to his body? Is the real you your body or your brain?

A brain transplant raises enough questions. How about a memory transfer?

The science of cybernetics has discovered many similarities between computers and the human brain. Computer technology allows one to program a memory transfer, taking all the information contained in one computer and transferring it to another. All that passes from one computer to the other is information.

What if this were done with the human brain? This may lie in the realm of science fiction, but even if it will never be possible in practice, it is certainly possible in theory.

Let us try to envision such a memory transfer. Assume we have a person with an incurable disease where neither the body nor the brain can be salvaged. We clone a new body for this individual, brain and all. The possibilities of doing this have already been discussed at length in the literature. This new body has a blank new brain, capable of functioning, but without any memories or thought patterns. As a final step, we accomplish a memory transfer, bringing all the information from the sick person into the brain of the new body.

We now have a fascinating situation. If all of a man's memories, thought patterns and personality traits are transferred to a new body and brain, this person literally exists in his new body. But nothing physical has been transferred. No physical part of him has been placed in the new body. All that has been placed in this new body is information that previously existed in the old brain. Yet this information contains the sum total of this person's personality.

But if this is true, then it offers us tremendous new insight into our original question: Who is the real you?

The real you is not your body or brain, but the information contained in your brain - - your memories, personality traits and thought patterns.

What happens then when a person dies?

We know that the body ceases to function. The brain becomes inert and the physical man is dead.

But what happens to the real you -- the human personality? What happens to all this information -- the memories, thought patterns and personality traits? When a book is burned its contents are no longer available. When a computer is smashed, the information within it is also destroyed. Does the same thing happen when a man dies? Is the mind and personality irretrievably lost?

We know that God is omniscient. He knows all and does not forget. God knows every thought and memory that exists within our brains. There is no bit of information that escapes His knowledge.

What, then, happens when a man dies? God does not forget, and therefore all of this information continues to exist, at least in God's memory.

We may think of something existing only in memory as being static and effectively dead. But God's memory is not a static thing. The sum total of a human personality may indeed exist in God's memory, but it can still maintain its self-identity and volition, and remain in an active state.

This sum total of the human personality existing in God's memory is what lives on even after a man dies.

...

3. **Rabbi Dovber Pinson, *The Book of Life after Life***

If you know your thoughts then you cannot be your thoughts. If you know your passions, emotions and desires, you cannot be them either.

An important medieval philosophical/ethical text attributed to the 12th-century French Rabbi, Rabbeinu Tam, states that: the soul is the knower of the known. In other words, the soul is the small voice beyond the mind that impels the conscious mind to think, feel or act.

...

Take a moment and try to be aware of the wall in front of you. Now, be aware of that level of mind that is aware of the wall. Then go a little further and try to be aware of that which is aware of that which is aware. You can do this exercise ad infinitum until you reach a point where you realize that there is a part deep within that is, as some tend to call it, the absolute self. This can never truly be grasped because it is what grasps. It can never truly be understood because it is the understander. It cannot be known on an intellectual level because it is the knower of knowledge.

4. **Rabbi Eliyahu Dessler, *Michtav me'Eliyahu* (vol 4, p. 163)**

כל הידיעות הבאות לנו מבחוץ מגיעות אל תודעתנו דרך המוח. גם רגשותינו ממוצעים על ידי המוח. [וכן כתוב בספר התניא (פרק נא) "ואפילו הלב מקבל מהמוח"]. אבל לא תמיד היה ככה אצלינו. הגמרא (נדה ל:) מלמדת לנו שכל אדם בהיותו עובר במעי אמו "צופה ומביט מסוף העולם ועד סופו" וגם מלמדים אותו כל התורה כולה. והשגות אלו ודאי לא דרך המוח באו לו, אלא השגות פנימיות הן השופעות על הנפש בלי הגבלות זמן ומקום בלי הרף ובלי אמצעי, ומהעולם העליון הן באות ממקור הדעת ב"ה.

כשיוצא לאוויר העולם "בא מלאך וסטרנו על פיו", היינו שפוגע בו כח הטבע של העולם החיצון, "ומשכחו כל התורה כולה", כי מעתה נסתם המעין של הידיעות הפנימיות השופעות עליו בלי גבול וצריך ללמוד הכל בעמל ויגיעה, פרט אחר פרט, דרך המוח. ולמה הוא זה? למען הבחירה. כי במצב של הידיעות השוטפות אין מקום לבחירה. נמצא שתפקיד המוח הוא להיות מסך והסתרה לנפש האדם

להבטיח שלא תגיענה לו ידיעות אלא לפי מגבלות הגוף, הזמן, והמקום, ולפי פעולותיו ומאמציו של האדם עצמו בעולם הבחירה והמעשה. [לאחר מותו, כשבטלה הבחירה ואין צורך עוד במגבלות הגוף, יתכן שתחזור לאדם הידיעה הפנימית כמקודם].

קשה מאוד לחדור דרך מחיצה זו, אך ידועים מקרים של התנוצצות האור הפנימי דרך המסך ומגיעות לאדם ידיעות פתאומיות על המתרחש לזולתו שלא בדרך החושים....

All of the information that comes to us from the outside reaches our consciousness through the brain. Our emotions are also regulated by the brain. [And so it is written in the Book of Tanya (chapter 51), "And even the [emotions felt in the] heart are received from the brain."] But for us, it was not always like that. The Gemara (Nidah 30b) teaches us that every person, when he was a fetus in the womb of his mother, was "looking and gazing from one end of the world to the other end," and it also says there that "they teach to it (the fetus) the whole Torah in its entirety." And these intellectual attainments certainly did not come to him by way of the brain. Rather, these internal attainments of wisdom are those that were granted in abundance upon the soul, without limitations in time or space, without pause and without any physical medium, and from the upper world they come, from the Source of all knowledge, may He be blessed.

When the newborn exits [the womb] into the context of this world, "an angel comes and slaps him on his face," that is, he is struck by the natural force of the outside world, "and the angel causes him to forget the whole Torah in its entirety," because from now on the wellspring of inner knowledge – which until now had flowed to him in abundance without limit – is closed up, and he has to learn everything, detail by detail, through toil and hard work, by way of the brain. And why is this? It is for the sake of having free choice, because in the state of knowledge flowing freely into him, there is no room for free choice. It emerges that one role of the brain is to be a screen and concealment for the human soul to ensure that knowledge does not reach him except according to the limitations of the body, of the time, and of the place, and according to the actions and endeavors of the person himself in the world of choice and action. (After one's death, when free choice has been eliminated and there is no longer any need for the limitations of the body, it may well be that the inner knowledge returns to the [soul of the] person as before [he was born].)

It is very difficult to penetrate through this partition [which the brain creates], but there are known cases of the inner sparks glinting through the screen, where a person receives sudden knowledge about what is happening to someone else, not by way of the ordinary senses....

(He echoes this idea in a later volume, and he adds an interesting metaphor:)

5. **Rabbi Eliyahu Dessler, *Michtav me'Eliyahu*** (vol 5, p. 331)

בני אדם החיצוניים חושבים שכל מציאות האדם היא חיי שבעולם הזה. [גם מחשבות אדם, שהן חיי הפנימיים, באות לפי דעתם המסולפת ממוחו, ובאובדן המוח -- כך הם חושבים -- ממילא בטלה לגמרי מציאות האדם]. אבל אנו המאמינים יודעים שנפשנו קיימת לעולם, ועל ידי מעשה המצוות היא מקבלת שכר נצחי. גם אמרו ז"ל שקודם לידתו הוולד "צופה ומביט מסוף העולם ועד סופו"

(נדה ל:): פירוש שמבחין בהשגה פנימית את תוכן כל הבריאה. [ומה שמלמדים אותו כל התורה כולה, גם זה בהשגה פנימית. ואין השגה זו על ידי המוח (כי המוח שלו עדיין אינו מפותח) כי אם ישירות אל הנפש]. אבל משנולד ההשגה הפנימית ניטלת ממנו ולא ישיג עוד אלא דרך החושים והשכל, שהוא מסתכל על כל דבר מבחוץ ויחשוב רק על פי ציורים החיצוניים (כי אי אפשר לחשוב בלי ציורים)....

לאחר מיתה כשמתפרד ממנו גופנו אנו חוזרים על ההשגה הפנימית, השגת הנפש, שהרי יצאנו מבית הכלא של הגוף. [הרי שפעולת המוח היא בעיקרה לסנן את ההשגות שתחדורנה לנפשנו רק דרך החושים והשכל, וזה כדי לאפשר לנו את הבחירה (כי אם כל ההשגות שופעות אל נפשנו בבת אחת כמו קודם הלידה, הגילוי כל כך גדול שהבחירה בלתי אפשרית) הרי שאבדן המוח איננו ביטול המציאות הרוחנית אלא אדרבה הוא המשחרר את ההשגה הפנימית בנו. והמשל בזה מי שהביא מכשיר טלוויזיה לתוך הג'ונגל והראה תוכנית לשבט פראי שמעולם לא ראו דבר כזה. החרטומים שלהם אמרו שזה כישוף רע מאוד ודרש מהם לשבר את המכשיר ובזה להרוג ולאבד את האנשים הקטנים הנראים בו. רחוקים היו מהבין שהמראות האלה באות מגלים בלתי נראים העוברים באוויר מסוף העולם עד סופו, ואת אלה לא יוכלו לאבד בשום אופן. כן, האנשים החושבים שבאובדן המוח נאבדה המציאות הרוחנית של האדם, הם ממש כפראים ההם.] (אבל עדיין נשאר לברר דבר עיקרי מאוד. כי באמת כשנפשנו נכנסת לגוף וניטלות ממנה כל ההשגות הפנימיות, זולת השגת האנוכיות והבחירה, הנה למעשה הן ניטלות ממנו ואינן בנו אלא בכוח. אל לנו לחשוב שתחזורנה לנו ממילא במיתתנו אם לא נחדש אותן בעצמנו בימי חיינו בגוף. עלינו להוציאן מן הכוח אל הפועל על ידי לימוד התורה ומעשי המצוות, שבהם אנו מדבקים עצמנו אל עולם האמת הנצחי ומחדשים בעצמנו השגות פנימיות חדשות. לפי זה הלידה -- בחינת מיתה לפנימיות הנפש, וקנין ההכרות הפנימיות כנ"ל היא כעין תחיית המתים.)

Superficial-thinking people think that the entirety of human existence is his life in this world. [They also think, according to their distorted opinion, that a person's thoughts, which are his inner life, come from his brain, and with the cessation of brain function – so they think – the existence of the person is there by entirely terminated.] But we, those who have faith, know that our soul exists forever, and that by doing the mitzvot it receives eternal reward. Our Sages have also said that before a person's birth, the fetus "looks and gazes from one end of the world to the other end" (Nidah 30b); that is, the soul of the person understands from an internal/spiritual attainment of wisdom the content of the entire creation. (And this that [the Gemara there teaches] that he is taught the entire Torah [in the womb], this is also an internal attainment. This is not achieved by the brain, because its brain is not yet developed, but rather this comprehension is given directly to the soul.) But from the moment he is born, the inner attainment of wisdom is taken away from him, and he will no longer attain any knowledge except through the senses and the intellect....

After death, when our bodies separate from us, we return to the state of inner attainment, the attainment of the soul, because we have left the "prison" of the body. (This is because the function of the brain is primarily to filter the perceptions that will enter our consciousness by way of the senses and the intellect. (This is in order to enable us to have free choice. Because if all the perceptions flood our consciousness at once as they did before birth, the revelation would be so great that it would render free choice impossible. So the cessation of brain function marks not the annulment of existence, but rather it is the opposite – it liberates the spiritual attainment of knowledge within us.) A parable for this is someone who brought a television into the jungle and showed a program to the tribal natives who had never seen anything like it.

The tribal sorcerers said it was a very evil form of magic and demanded that they smash the device and thereby kill and eliminate the little people that were seen inside of it. They were very far from understanding that these images in the television set came from invisible electromagnetic waves passing through space from one end of the world to the other, which in no way could they eliminate. Similarly, the people who think that with the cessation of the brain the person's spiritual existence has been destroyed are truly like those jungle savages.)

B. The brain as the "residence" for the *neshamah*

1. *Prayer said before donning Tefillin (from the daily prayerbook)*

הנני מכון בהנחת תפלין לקים מצות בוראי שצונו להניח תפלין... וצונו להניח על היד לזכרון זרוע הנטויה ושהיא נגד הלב לשעבד בזה תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו, ועל הראש נגד המח שהנשמה שבמחי עם שאר חושי וכחותיכלם יהיו משעבדים לעבודתו יתברך שמו...

I hereby have intention, with the putting on of Tefillin, to fulfill the commandment of my Creator, Who has commanded us to put on Tefillin... and He commanded us to place them on the arm to recall the "outstretched arm" [of the Exodus] and that it be next to the heart, thereby to dedicate the desires and the thoughts of our heart to His service, may His Name be blessed; and upon the head next to the brain, so that the soul that is within my brain, together with all of my other senses and abilities [rooted in the brain], may all be dedicated to His service.

2. *Shnei Luchos ha'Bris (Shelah ha'Kodesh), בית ישראל – תולדות אדם*

הנה מדריגת נפש רוח ונשמה משנכנס בגוף מוח לב כבד, אשר סימנם מלך. חלק הנפש היא בכבד, שהוא הכח החיוני כח הטבעי שבו כח הזן, וכח המושך ההזנה לכל האברים, וכח המחזיק המאכל שיעור הראוי לו, וכח המגדל וכח המוליד בדומה, וכח המרגיש שהוא השמיעה, והראות והטעם והריח והמישוש, כל אלו כחות בנפש הטבעי. חלק הרוח הוא בלב, שהוא הרצון והוא המנהיג כל כחותיו לפי רצונו כמלך המנהיג את עמו לפי רצונו, וכמלך המפרנס את שריו ומשרתיו ועבדיו לתת לכל אחד פרנסתו ומזונו לחם חקו כראוי לכל אחד לפי מדריגתו, כמו כן הרוח חיים שבלב מפרנס לכל הכחות, וזן ומכלכל לכל האיברים לכל אחד ואחד כפי הראוי לו. חלק הנשמה היא במוח, והיא המחשבה השכלית המולכת בכלן.

... The Neshamah itself [resides] in the brain, and it is [reflected in] the higher level of intellectual thought that dominates all other forms [of thought and activity].

3. *Rabbi Moshe Bauer, ha'Nefesh ha'Yehudis (Hebrew)*

המחשבה היא המקשרת ומחברת את האדם לעולמות העליונים ולבורא. המחשבה, שהיא רוחנית, חודרת אל השכל אשר במוח, העשוי מחומר - בשר, ומתחברת אליו, וכך יחדיו הופכים לכח עצום - המפעל האדיר ביותר ליצירה, לבנייה, ולעשייה.

המוח הוא המקום הנעלה ביותר באדם, ולכן רק שם יכולה להתהוות נקודת החיבור והמיזוג בין המחשבה הרוחנית לחומר הגשמי... (עמ' 296)
המוח – תפקידו להיות משכן לה', ארון קודש לתורה הקדושה... (עמ' 308)

Thought is what connects and binds man to the upper spiritual worlds and to the Creator. *Thought*, which is spiritual, penetrates

into the intellect, which is based in the brain and which is made of physical flesh, and *thought* connects with it, and together they become a powerful force - the most powerful enterprise for creativity, construction, and action.

The brain is the most exalted place in a person, and therefore it is only there that the point of connection and fusion between spiritual thought and physical matter can exist....

The brain – its role is to be a dwelling place for God, a “holy ark” for the holy Torah....

4. **Rabbi Shimshon Pincus zt'l, *Yamim Nora'im - Elul*, p. 65**

ההבדל בין הראש לשאר חלקי הגוף הוא עצום. אדם מרים את ידיו כלפי מעלה - הוא מגיע לגובה של אמה אחת. הוא עולה על כסא - עוד אמה. הוא עולה לגג של בניין גבוה - עוד כמה עשרות אמות. ברגליו הוא יכול להגיע למרחק של עשרות קילומטרים - אבל כל הכוחות הללו מוגבלים במהותם, ואילו כוחות הראש הם בלתי מוגבלים. חוש הריח - אדם יכול לקלוט ריחות ממרחק, האזניים מסוגלות לשמוע קולות ממרחקים גדולים עוד יותר - את קולות הרעמים מהעננים הגבוהים, העיניים יכולות לראות כוכבים הרחוקים מאתנו אלפי שנות אור, מרחקים בלתי נתפסים כלל - ואילו המוח מסוגל במחשבתו להגיע עד כסא הכבוד.

The difference between the head and the rest of the body is enormous. A person raises his hands upwards – he reaches the height of one meter. He stands up on a chair – another meter. He goes up to the roof of a tall building – another few dozen meters. With his legs he can travel a distance of many kilometers. But all of these powers are limited in their essence, while the powers of the head are virtually unlimited. The sense of smell – a person can pick up smells from a great distance. The ears are able to hear sounds from even greater distances, such as the sounds of thunder from the high clouds. The eyes can see stars that are thousands of light years away from us, distances that are incomprehensible – while the brain is able, through thought, to reach as far as the Throne of Glory (of God).

5. ***Malbim, Shemos 25:8***

לפ"ז בהכרח שיבואו בבהמ"ק המקבץ אותם כאיש פרטי כל הפרטים אשר יבואו באיש פרטי, שכמו שבגוף האדם אשר הוא לבוש אל כחותיו הנפשיים נמצאו בו אברים וכלים אשר בהם ישתמשו הכחות הנפשיות ויוציאו פעולותיהם לחוץ, כן בהכרח שימצא בבית המקדש אשר הוא לבוש וגוף אל האיש הכללי שהוא האומה בכללה אשר ידומה עתה בצרופו בתואר צלם איש פרטי, ג"כ כל הכלים והחלוקות שימצא בגוף איש פרטי, וכן היה באמת, שבגוף אדם פרטי נמצא שלשה חלוקות, א) הראש והגלגלת שהוא מעון ומשכן לנפש המשכלת, ב) מן הצואר עד החזה שם תשכון הנפש החיונית שמשכנה בלב, ג) חלק התחתון של הגויה מן החזה ולמטה שם משכן נפש הטבעיית והצומחת אשר תעשה מלאכה ע"י הכלים שהם האצטומכא והכבד והקרבים ובית המבשלות אשר יבשלו שם המאכל ויחלקו לכל האברים מנות איש לפי אכלו ע"י הכחות הידועים שהם המושך והמחזיק והמעכל והדוחה, וכן היה בגוף הכללי שהוא המקדש כמ"ש הרמב"ם (הלכות בהב"ח) אלו דברים שהם עקר בבנין הבית עושים בו קדש וקדש הקדשים ועושים מחיצה אחרת סביב להיכל רחוקה ממנו כעין קלעי החצר שהיה במדבר, וכשנבקר את הכלים שהיו במחיצה השלישית ראינו שדומים מכל צד לכלי הנפש הצומחת שהוא האצטומכא וכל חדרי בטן המעכלים את המאכל ומבשלים אותו ומוציאים את האפר הנרקב לחוץ, וכן היה שם המזבח האוכלת ומעכל המזון הרוחני ולחם ה' ושם הוו סירותיו לדשנו ויעו ומזרקותיו ומזלגותיו שיראה המעיין שדומים לכלי האצטומכא מכל צד, ובמחיצה האמצעית היה שם הלחם הפנימי והמזון הקדוש שעל הלחם יחיה האדם ודומה כהלב שממנו

תוצאות חיים, ושם היה מזבח הקטרת אשר יהיה ממנו ריח ניחוח והנאה רוחנית שהנשמה נהנית ממנו והוא מקביל נגד עכול השני שבלב שכולו עני רוחני אוירי, ובמחיצה השלישית היו הארון והלוחות והס"ת שהוא דומה עם המוח ששם משכן הנפש המשכלת....

... that just like the body of a person -- in its role as the garment for his spiritual powers -- has in it different limbs and organs which the spiritual powers utilize and through which they bring forth their activities out into the world, so too the Beit ha'Mikdash, which is the garment of the nation, its form is similar in its construction to the image of an individual person.... In the body of a person we find three primary parts: (1) the head and cranium, which is the residence and dwelling place of the נפש המשכלת, the soul that enables wisdom and thought; (2) from the neck until the chest -- there resides the life-giving force that dwells in the heart; (3) the lower part of the body, from the chest and downward -- there dwells the soul that connects with the natural world and functions in it by way of the organs such as the stomach, liver, intestines, and entire digestive system which digests the food and distributes it to all of the limbs in perfect precision.... And so too in the "body" of the Beit ha'Mikdash, as the Rambam (Hilchos Beis ha'Bechirah) writes [that there were three partitions, delineating the three major parts of the Beit ha'Mikdash].... After the third partition [was the area of the Holy of Holies] -- there were the Holy Ark with the Tablets of the Law and the Torah Scroll. That area is comparable to the brain, where the soul of wisdom and thought resides....

C. Primary human activity and the goal of our lives is rooted in the use of the mind

1. Rambam, Hilchos Teshuvah 8:2

העולם הבא אין בו גוף וגויה אלא נפשות הצדיקים בלבד בלא גוף כמלאכי השרת. הואיל ואין בו גויות אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא דבר מכל הדברים שגופות בני אדם צריכין להן בעולם הזה. ולא יארע דבר בו מן הדברים שמתארגעין לגופות בעולם הזה. כגון ישיבה ועמידה ושנה ומיתה ועצב וישחוק וכיוצא בהן. כן אמרו חכמים הראשונים (גמרא ברכות יז א) "העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה" ולא תשמיש (גמרא ברכות יז א) "אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהן ונהנין מזיו השכינה". הרי נתברר לך שאין שם גוף לפי שאין שם אכילה ושתיה. וזה שאמרו צדיקים יושבין דרך חידה אמרו. כלומר הצדיקים מצויין שם בלא עמל ובלא יגיעה. וכן זה שאמרו עטרותיהן בראשיהן כלומר דעת שידעו שבגללה זכו לחיי העולם הבא מצויה עמה והיא העטרה שלהן כענין שאמר שלמה (שיר השירים ג יא) "בעטרה שעטרה לו אמו". והרי הוא אומר (ישעיה לה י) "ושמחת עולם על ראשם" ואין השמחה גוף כדי שתנוח על הראש. כן עטרה שאמרו חכמים כאן היא הידיעה. ומהו זה שאמרו נהנין מזיו השכינה. שידעו ומשיגין מאמתת הקדוש ברוך הוא מה שאינם יודעים והם בגוף האפל השפל.

In the world to come, there is no body or physical form, only the souls of the righteous alone, without a body, like the ministering angels. Since there is no physical form, there is neither eating, drinking, nor any of the other bodily functions of this world like sitting, standing, sleeping, death, sadness, laughter, and the like. Thus, the Sages of the previous ages declared (Gemara, Berachos 17a): "In the world to come, there is neither eating nor drinking, etc. Rather, the righteous will sit with their crowns on their heads and delight in the radiance of the Divine Presence."

From that statement, it is clear that there is no body, for there is no eating or drinking. [Consequently,] the statement, "the righteous sit," must be interpreted metaphorically, i.e., the righteous exist there without work or labor.

Similarly, the phrase, "their crowns on their heads," [is also a metaphor, implying] that they will possess the knowledge that they grasped which allowed them to merit the life of the world to come. This will be their crown.

Suggested readings for Class 5:

Immortality and the Soul. Rabbi Aryeh Kaplan, in *The Aryeh Kaplan Anthology I*. Mesorah Publications, 1991. Also available online at: <https://www.nasck.org/wp-content/uploads/2016/09/Immortality-and-the-Soul-by-Rabbi-Aryeh-Kaplan.pdf>

The Book of Life after Life, Rabbi Dovber Pinson. Iyyun Publishing, 2015.

Your Brain on Music. Prof. Kiminobu Sugaya (neuroscience) and Ayako Yonetani (world-renowned violinist), University of Central Florida. <https://www.ucf.edu/pegasus/your-brain-on-music/>